

När planet från Amsterdam gick in för landning i Miami visste inte Tulsa vad som väntade.

Hon var där för ett modelljobb, anställd av Ford Models.

I fem år hade hon rest runt i världen och fotograferats. Och nu var det dags för några dagars jobb i det varma och soliga Florida.

– Jag hade varit hos dåvarande pojkvännen i Holland och vi hade inte precis lyssnat på nyheter, säger hon.

När Tulsa klev av flygplanet möttes hon av en katastrof.

Orkanen Andrew hade slagit till, slitit med sig nästan allt i sin väg och gjort 200 000 människor hemlösa.

– Ford Models kontor fanns inte längre kvar, och på den tiden var det inte bara att plocka fram mobilen.

Den där dagen i augusti 1992 tog modellkarriären slut för Tulsa. Det var då hon bestämde sig.

– Det kändes faktiskt ganska skönt på sitt sätt. Jag hade gjort mitt som modell, jag ville vidare.

Tulsa, som var 23 år då, fick dock ett jobb-erbjudande direkt.

– De enda människor som rörde sig i de raserade områdena var byggare. De frågade om jag kunde jobba som takläggare.

Hon funderade faktiskt ett tag. Men tackade nej.

Hon funderade faktiskt ett tag. Men tackade nej.

En efter en gled fotomodellerna in i studion. Claudia Schiffer, Carla Bruni och så Tulsa Gustafsson från Lund. Hon hette så på den tiden.

Men medan de flesta hade sminkväskan under armen hade Tulsa en bok. Och inte vilken bok som helst.

Det var Tolstojs tegelsten, "Brott och straff".

– Det var faktiskt en och annan där som tyckte det var lite konstigt, säger hon.

Tulsa har alltid betraktat sig själv som obstinat. Det är det ordet hon ofta använder. Och är man född under det upproriska slutet av 60-talet så hör det kanske till.

Hon föddes i Lund men flyttade med sin mamma och fem år äldre syster till Stockholm när hon var bara ett år.

Varje sommar, och ibland annars också, var hon hos sin mormor i Skåne, men då i Mölle. Orten där hennes gammelmormor en gång hade grundat det anrika Turisthotellet.

– När jag blev lite äldre var min plan att flytta till mormor på heltid, så jag tänkte skaffa mig en jordbruksutbildning. Men det

I vardagsrummet i huset vid havet händer det mesta. Det röda trumsetet i ena hörnan, en boxboll mitt i rummet och veden som doftar. Här hittade Tulsa Jansson sig själv igen.

FOTO: STEFAN LINDBLOM

Trummorna är en stor del av Tulsas liv. Särskilt roligt är det när sonen Ivar, 10, tar fram fiolen och jamar med.

blev inte av.

I stället började hon

sy och designa

kläder, gick en utbildning i design. Hon började jobba på Kapp-Ahl på Sergelgatan i Stockholm och det var där den kända inredaren och stylisten Elisabeth Debong dök upp för att handla.

Hon fick syn på Tulsa och såg något helt annat än en expedit.

– Hon sa åt mig att ta kontakt med modellagenturen Stockholmsgruppen och att jag skulle hälsa från henne.

Tulsa var 17 år och hälsningen från Debong öppnade porten till en ny värld.

– Det var roligt där, säger Tulsa. Alla var så snälla och en gång fick vi gå på kurs i vett och etikett hos Sighsten Herrgård. Han lärde oss att laga mat, att sitta rätt, äta, duka och gå.

Det var sedan också modellagenturen som uppmanade Tulsa att ställa upp i Vecko Revyns modelltävling, Modell -87.

Söndag har letat upp några av de gamla nummer av Vecko Revyn där det skrevs om just den här tävlingen och vi lägger upp kopior av dem på bordet framför Tulsa. Hon läser och tittar, skrattar och kommenterar.

– Vad roligt att se det här, jag har inte sparat det själv.

Tulsa vann tävlingen och förstapriset var ett årskontrakt med den världsberömda agenturen Karin Models i Paris. Hon garanterades en inkomst på minst 200 000 kronor, vilket var väldigt mycket pengar på den tiden.

– Men återigen var jag lite obstinat, säger Tulsa och skrattar. Jag vägrade skriva på kontraktet, kände att jag inte ville låsa mig.

Till Paris kom hon i alla fall, dessutom

TULSA GUSTAFSSON, 18, kommer från Stockholm där hon är medlem i Stockholmsgruppen. Hon går ut skolan om ett år och jobbar som modell. Fritiden tillbringas i Mikas och har redan börjat på modelljobbet som hon tycker är underbart roligt. Sin lediga tid ägnar Karin i Tulsa trummis.

KARIN BERGSTEDT, 22, kommer från Karlskoga men bor sedan ett år tillbaka i Stockholm. Hon har tagit diverse ströjobb som städare och servitris. För ett tag sedan började hon på modelljobbet som hon tycker är underbart roligt. Sin lediga tid ägnar Karin i Tulsa trummis.

Hon hette Tulsa Gustafsson då, när hon 1987 vann Vecko Revyns modelltävling och erbjöds ett årslångt kontrakt i Paris. Hon tackade nej till kontraktet, ville inte binda upp sig. Men åkte ändå till Paris och blev modell.

"Det var ett kul liv och bra betalt. Mamma och mormor var mycket stolta över mig."

samtidigt som bland andra Claudia Schiffer och Carla Bruni, och de närmaste åren pendlade hon mellan modestäderna i Europa; Paris, London, Milano och Hamburg.

– Det var ett kul liv, och bra

betalt. Mamma och mormor var dessutom mycket stolta över mig. Själv var jag kanske inte lika imponerad. Jag tror inte jag var så bra på det där. Det var så glattigt, mycket yta, mycket objekt. Men visst, visningarna var roliga, att gå på catwalken.

Men hon höll i alla fall på i nästan fem år, innan den där orkanen i Florida slog till.

Då ringde en vän från ZTV, Tulsa erbjöds ett jobb som programpresentatör.

– Det var kul, men jag var dålig på det också. Jag hade inte riktig koll.

I stället började hon jobba som producent i några år. Det var i den vevan hon träffade sin blivande man, Björn Jansson, som var snickare och dekorbyggare för bland annat tv-serierna som "Jeopardy" och "Parlamentet".

Hon hoppade på en utbildning i industri-design med baktanken att i framtiden kunna designa snygga bilar åt Ferrari eller Porsche, men tröttnade på studierna.

Hon varvade olika utbildningar, jobbade på en bank i flera år och fick två barn, Knut och Ivar.

Livet rusade på allt snabbare.

Men plötsligt blev det för mycket. Tulsa orkade inte längre, hon drabbades två gånger av utmattningsdepressioner. Hon

grät ständigt, hade svårt att sova, klarade inte av vardagen.

– Det var en själslig uttorkning. Sådant som kan uppstå om man inte tar pauser ibland, om man bara kör på.

Lösningen var att byta miljö så tillsammans med Björn köpte hon ett hus vid havet i Höganäs, bara någon mil från mormor i Mölle, och lämnade därmed Stockholm.

Och så började hon söka lugnet. Tulsa hittade det hon sökte hos Dominikanersystrarna i Rögge kloster, som ligger strax utanför Lund.

– Jag mötte en eftertänksamhet som jag inte sett till på länge. Vi pratade om allmänngiltiga saker, som liv och död. Det var ganska rakt på sak, inte så tillkrånglat. Det var precis vad jag behövde.

Det var där, i klostrets lugn, som det vände för Tulsa. Det var där hon började hitta tillbaka till det liv hon ville ha.